

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Lorenca Jegera 1,

Osijek

(adresa nadležne jedinice)

FINANCIJSKA AGENCIJA
RC OSIJEK

15 -09- 2023

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POSTE

KLASA _____

UR. BROJ _____

Nadležni trgovački sud _____ **Trgovački sud u Osijeku**

Poslovni broj spisa _____ **St-509/2023**

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv: **HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA**

OIB: **85167032587**

Adresa / sjedište : **Rooseveltov trg 2, 10000 Zagreb**

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv: **INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o.**

OIB: **18211582963**

Adresa / sjedište: **Županijska ulica 18, 31000 Osijek**

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Presuda Trgovačkog suda u Osijeku, posl.br. P-387/2018 od dana 22.03.2022 g.,

Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. Pž-1604/2022, od dana 20.04.2023.g.

Iznos dospjele tražbine 735.895,25 (kn) / 97.670,08 EUR

Glavnica 720.237,50 (kn) / 95.591,94 EUR

Kamate 15.657,75 (kn) / 2.078,14 EUR

Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
_____ (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Presuda Trgovačkog suda u Osijeku, posl.br. P-387/2018 od dana 22.03.2022 g.,

Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. Pž-1604/2022, od dana 20.04.2023.g.

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos 720.237,50 (kn) / 95.591,94 EUR

Naziv ovršne isprave

**Presuda Trgovačkog suda u Osijeku, posl.br. P-387/2018 od dana 22.03.2022 g.,
Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. Pž-1604/2022, od dana
20.04.2023.g.**

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje **ODRIČEM / NE ODRIČEM**

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo
razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja **PRISTAJEM / NE PRISTAJEM**

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi
provedbe plana restrukturiranja **PRISTAJEM / NE PRISTAJEM**

Mjesto i datum

U Zagrebu 13.09.2023.

Potpis vjerovnika

**ODVJETNIČKO DRUŠTVO OLUJIĆ,
PEZIC & PARTNERI**

**ODVJETNIK
JOSIP PAŽIN**

HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA

PUNOMOĆ

Ovlašćujem da Hrvatsku gospodarsku komoru, OIB 85167032587, Rooseveltov trg 2, 10 000 Zagreb, zastupa

Odvjetničko društvo OLUJIĆ, PEZIĆ & PARTNERI d.o.o.

Zagreb, Marulićev trg 2

tel: 003851/4854-114, 4870-100,

fax: 003851/4854-214

e-mail: e-mail: fran.olujic@odopp.hr

odvjetnici FRAN OLUJIĆ, IVA PEZIĆ, ŽELJKO OLUJIĆ, JOSIP PAŽIN, SANDRA PLEŠA, MATEA POKROVAC MAČKIĆ

odvjetnički vježbenici LIDIJA LUČIĆ, MATEA BOGDANOVIĆ

u PREDSTEČAJNOM postupku,

protiv dužnika INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB: 18211582963,

radi prijave tražbine u predstečajnom postupku.

Ovlašćujem ih da me zastupaju u svim mojim pravnim poslovima u sudu i izvan suda kao i kod svih drugih državnih organa te da radi zaštite i ostvarenja mojih prava i na zakonu osnovanih interesa poduzimaju sve pravne radnje i uporabe sva u zakonu predviđena sredstva, a osobito da podnose tužbe, prijedloge i ostale podneske, te da za mene/nas primaju novac i novčane vrijednosti i da o tome izdaju potvrde.

Pristajem da ih za slučaj spriječenosti zamijene:

TEREZA TEA KREŠIĆ odvjetnica

Za slučaj spora glede nagrade pristajem na nadležnost suda u Zagrebu.

U Zagrebu, 13. rujna 2023.

KLASA: 740-01/23-01/3

URBROJ: 311-02-02-00/060-23-2

PREDSJEDNIK

dr.sc. Luka Burilović

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Osijeku

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-387/2018-77

Vrsta odluke: Presuda

Donositelj: Gordana Njari

Datum pravomoćnosti: 20.04.2023.

Datum ovršnosti: 15.06.2023.

Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti:

Broj zapisa: **9-3085a-109f0**

Kontrolni broj: **041af-4407d-35276**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
SERIALNUMBER=37588811552.1.37, CN=TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, L=OSIJEK,
OID.2.5.4.97=VATHR-37588811552, O=TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Osijeku
Osijek, Zagrebačka 2

Poslovni broj: 3 P-387/2018-77

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA I RJEŠENJE

Trgovački sud u Osijeku, po sucu pojedincu Gordani Njari, u pravnoj stvari tužitelja INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o. Osijek, Županijska ulica 18, OIB: 18211582963, koga zastupa punomoćnik Marko Pleš, odvjetnik iz Osijeka, protiv tuženika HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA Zagreb, Rooseveltov trg 2, OIB: 85167032587, koga zastupa punomoćnik Josip Pažin, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Olujić, Pezić & partneri d.o.o. iz Zagreba, radi naknade štete u iznosu od 5.011.250,00 kn, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave dana 15. veljače 2022. u nazočnosti pun. tužitelja i zakonskog zastupnika tužitelja i pun. tuženika, na ročištu za objavu sudske odluke održanom dana 22. ožujka 2022.

presudio je

I Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"1. Utvrđuje se povreda prava tužitelja INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o. Osijek, Županijska ulica 18, OIB: 18211582963 kao nositelja autorskog imovinskog prava na računalnom programu ERP napravljenog prema zahtjevima Hrvatske gospodarske komore (Org-6) s pripadajućim aplikacijama, modulima i licencama:

1. Financijsko knjigovodstvo i salda-konta (Org 6)
(središnjica + dodatne obrade) 15 licenci
 2. Prihvat izvoda (Org 6) 8 licenci
 3. Knjiga URA kunska (Org 6) 17 licenci
 4. Faktura s PDV-om 6 licenci
 5. Blagajna kunska i devizna središnjica (Org 6) 16 licenci
 6. Blagajna kunska ŽK (Org 6) 35 licenci
 7. Osnovna sredstva nova (Org 6) 15 licenci
 8. Osnovna sredstva stara 15 licenci
 9. Sitan inventar (Org 6) 15 licenci
 10. Knjige središnjice (Org 6) 28 licenci
 11. Knjige ŽK (Org 6) 30 licenci
 12. Centralna nabava 102 licence
- Ukupno 302 licence

koja je učinjena od strane tuženika Hrvatska gospodarska komora Zagreb, Rooseveltov trg 2, OIB: 85167032587, na način da je tuženik onemogućio tužitelju pristup računalnom programu ERP (Org-6), s pripadajućim aplikacijama, modulima i licencama, kojeg je tužitelj izradio prema zahtjevima Hrvatske gospodarske komore ERP (Org-6), te je isti program s pripadajućim aplikacijama, modulima i licencama tuženik prisvojio za sebe bez odobrenja tužitelja.

2. Nalaže se tuženiku HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA, Zagreb, Rooseveltov trg 2, OIB: 85167032587, isplatiti tužitelju INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o. Osijek, Županijska ulica 18, OIB: 18211582963, na ime naknade štete iznos od 5.011.250,00 kn sa zateznom kamatom koja teče od dana 29. listopada 2015. do isplate u visini stope određene uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, u roku od 8 dana.

3. Ova presuda ima se po pravomoćnosti u cijelosti objaviti u dnevnom listu "Jutarnji list" na trošak tuženika u roku od 8 dana.

4. Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati prouzročeni parnični trošak s pripadajućim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate u visini stope određene uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 8 dana."

II Tužitelj je dužan tuženiku naknaditi trošak parničnog postupka u iznosu od 720.237,50 u roku od 8 dana.

III Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 296.606,25 kn. i

r i j e š i o j e

Odbija se prijedlog tužitelja za određivanje privremene mjere kojom se nalaže tuženiku da prestane s radnjom kojom je onemogućio tužitelju kao autoru računalnog programa, pristup računalnom programu ORG 6 s pripadajućim aplikacijama, modulima i licencama, da omogući pristup i uvid u sjedištu tuženika u programsku rješenja koja je tužitelj izradio za tuženika te zabranjuje tuženiku korištenje predmetnih aplikacija modula i licenci.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je s tuženikom sklopio Ugovor za izradu i korištenje softverskog rješenja aplikacija od 30. ožujka 2007. kojim su ugovorili

davanje informatičke podrške odnosno izradu, postavljanje i uvođenje softverskog rješenja aplikacija na računalima za potrebe Središnjice Hrvatske gospodarske komore, Komore Zagreb i županijskih komora u Splitu, Zadru, Rijeci, Puli, Karlovcu, Sisku, Varaždinu, Bjelovaru i Osijeku, a navedeno se odnosilo na aplikacije za financijsko knjigovodstvo i salda konta, obračun plaća sa kadrovskom evidencijom – honorari, fakturiranje i knjiga IRA, kunska blagajna, devizna blagajna, sitan inventar, osnovna sredstva, knjiga URA kunska, knjiga URA devizna, prihvati izvoda ZAP-a i konverzija i transfer podataka, a čl. 9. Ugovora tuženik se je kao korisnik obvezao da neće ustupiti trećima, niti u dijelovima niti u cijelosti, naplatno niti nenaplatno organizacijska i programska rješenja aplikacija koja su predmet tog Ugovora.

2. Nadalje, navodi da je isključivo za potrebe rada tuženika, tužitelj izradio novi i specifičan softver ORG 6 na kojemu se temelje aplikativna rješenja, te je isključivi vlasnik i nositelj autorskih prava navedenog softvera, a parnične stranke su bile u poslovnom odnosu do 21. studenog 2015. odnosno do isteka otkaznog roka u trajanju od 3 mjeseca koji je prestao jednostranim raskidom ugovora od strane tuženika.

3. Dodaje da je tužitelj tuženiku ponudio mogućnost kupovine ili najma predmetnog softvera a suprotnom deinstalaciju novoga ORG 6 programa kao i mogućnost prijenosa podataka u novi softver, te je e mailom od 20 listopada 2015. pozvao tuženika da se očituje na dostavljenu ponudu na koji je tuženik odgovorio da nije dobio suglasnost sklapanja ugovora o najmu na period od najmanje jedne godine kako je navedeno u ponudi tužitelja, niti suglasnost za kupovinu predmetnog programa na godinu dana, te je molio tužitelja da mu omogući uslugu najma cjelokupnog korištenja sustava kakav je sad u trajanju od 6 mjeseci bez usluge održavanja.

4. Navodi da je sukladno dogovoru između zakonskog zastupnika tužitelja i zaposlenika tuženika od 23. listopada 2015., tužitelj tuženiku poslao ponudu sa dodatnim brojem licenci po pojedinom modulu koje trenutno koristi tuženik te mu je poslao i račun za centralnu nabavu za jednu serversku i jednu korisničku licencu, a tuženik je e mailom od 26. listopada 2015. zahtijevao dostavu funkcionalne specifikacije sustava koju mu je tužitelj i dostavio u prilogu e maila od 28. listopada 2015.

5. Nadalje, navodi da je u e mailu od 28. listopada 2015. istaknuo da će se držati svih ugovornih obveza do isteka otkaznog roka 21. studenog 2015. koje podrazumijevaju održavanje plaćenih modula i licenci, međutim, tužitelj više nije imao pristup svojim programskim rješenjima niti mogućnost održavanja programa o čemu je izvijestio tuženika e mailom od 29. listopada 2015.

6. Tužitelj navodi da je od strane tuženika doveden u zabludu na način da ga je isti naveo na izradu novog i specifičnog softvera za potrebe tuženika iako je znao da nakon proteka otkaznog roka tj. nakon 21. studenog 2015. očito neće doći do nastavka poslovne suradnje, a onemogućavanjem tužitelja da raspolaže svojim programskim rješenjima tuženik je počinio povredu prava tužitelja kao autora

računalnog programa ORG 6 koji je bespravno prisvojio zajedno sa aplikacijama, modulima, te 302 servisne i korisničke licence.

7. Predlaže da sud donese presudu kojom će utvrditi da je tuženik povrijedio pravo tužitelja kao autora računalnog programa ORG 6 sa pripadajućim aplikacijama, modulima i licencama, naložiti tuženiku da tužitelju naknadi štetu u iznosu od 5.011.250,00 kn sa zateznom kamatom tekućom od 29. listopada 2015. do isplate te objaviti presudu u cijelosti u dnevnom listu "Jutarnji list" na trošak tuženika u roku od 8 dana.

8. U odgovoru na tužbu tuženik prigovara mjesnoj nadležnosti ovoga suda, te ističe prigovor nedopuštenosti tužbe iz razloga što se potraživanje tužitelja odnosi na potraživanje u novcu na temelju računa odnosno vjerodostojne isprave, a tužitelj nije naveo razloge zbog kojih traži izdavanje platnog naloga umjesto da predlaže određivanje ovrhe temeljem vjerodostojne isprave.

9. Oспорava u cijelosti osnov i visinu tužbenog zahtjeva odnosno da je tužitelju povrijeđeno autorsko pravo, nastanak štete, te odgovornost tuženika za štetu. Navodi da je tuženik tužitelju za izradu i instalaciju softvera iz Ugovora još 2007. i 2008. isplatio ugovorenu cijenu od 1.856.686,55 kn te da tužitelj za tuženika nije izradio nekakav novi softver koji nije bio predmet sklopljenih ugovora između stranaka.

10. Čini nespornim da su stranke bile u dugogodišnjoj poslovnoj suradnji temeljem više ugovora za izradu i korištenje softverskog rješenja aplikacija, te ugovora za održavanje aplikativnog softvera zaključenih u razdoblju od 30. ožujka 2007. do 1. travnja 2015., te da se je Ugovorom za izradu i korištenje softverskog rješenja aplikacija od 30. ožujka 2007. tužitelj obvezao izraditi i dati tuženiku na trajno korištenje softver koji je bio predmet toga Ugovora a tuženik se obvezao tužitelju isplatiti ugovorenu naknadu, te se je daljnji poslovni odnos između stranaka odnosio na održavanje i nadogradnju softvera koji je tužitelj izradio za tuženika.

11. Dodaje da je čl. 3. Ugovora za održavanje aplikativnog softvera od 1. srpnja 2007. između ostalog ugovoreno da održavanje aplikativnog softvera obuhvaća i funkcionalnu nadogradnju, što predstavlja dogradnju postojećeg i razvoj novog softvera obuhvaćajući projektiranja i programiranja temeljem zahtjeva koji daje korisnik, ovdje tuženik, a čl. 4. Ugovora je ugovorena naknada za mjesečno održavanje aplikativnog softvera u iznosu od 7.638,75 EUR-a u kunskoj protuvrijednosti, te da je sukladno navedenom funkcionalna nadogradnja postojećeg softvera i razvoj novog softvera bila obuhvaćena u usluzi održavanja aplikativnog softvera za koju je tuženik tužitelju mjesečno plaćao ugovorenu naknadu.

12. Navodi da je naknadno sklopljenim ugovorima i anexima naknada za mjesečno održavanje je povećana i iznosila više stotina tisuća kuna mjesečno zbog čega je tuženik zbog sklapanja navedenih iznimno štetnih ugovora podnio kaznenu prijavu protiv tužitelja i odgovornih osoba tuženika i tužitelja, te je dana 21. kolovoza 2015. raskinuo ugovore i anexe ugovora temeljem kojih su stranke bile u poslovnom odnosu uz otkazni rok od 3 mjeseca koji je istekao 21. studenog 2015., te je nakon

prestanka poslovnog odnosa s tužiteljem prešao na korištenje novog funkcionalnijeg i naprednijeg te višestruko jeftinijeg programskog rješenja koji koristi i danas.

13. Dodaje da je iz svega navedenog razvidno da je tuženik sukladno sklopljenim ugovorima i anexima tužitelju platio naknadu za izradu i trajno korištenje softvera te mu je zatim za održavanje istoga nastavio plaćati mjesečnu naknadu u koju je bila uključena dogradnja postojećeg i razvoj novog softvera sve do raskida ugovora, a parnične stranke nisu sklopile ugovor o izradi nekog novog softvera koji bi bio predmet posebne naplate niti su o tome vodili pregovore.

14. Također, navodi da je između stranaka u tijeku spor koji se kod Trgovačkog suda u Zagrebu vodi pod poslovnim brojem Povrv-3483/16. u kojem tužitelj od tuženika potražuje iznos od 304.687,50 kn na ime naknade za objedinjavanje sredstava za osnovna sredstva stara i nova, te sitan inventar a koju potražuje i u ovom postupku ali po osnovu naknade štete slijedom čega predlaže da sud u tom dijelu odbaci tužbu sukladno odredbi čl. 194. ZPP-a.

15. Nadalje, navodi da je tužitelj protiv tuženika ishodio pravomoćno i ovršno rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-1382/18. temeljem računa br. 2-10-1 koji se odnosi na stavke koje su identične onima na kojima tužitelj temelji potraživanje u ovoj tužbi, slijedom čega ističe prigovor pravomoćno presuđene stvari.

16. Tužitelj osporava navode tuženika ističući da je za potrebe tuženika izradio novi i specifičan softver ORG 6 na kojemu se temelje aplikativna rješenja te da funkcionalna nadogradnja softvera ne obuhvaća izradu potpuno novog softvera. Osporava da je između stranaka ugovoreno trajno korištenje softvera kojeg je za potrebe tuženika izradio tužitelj, kao i navode tuženika da između stranaka nisu vođeni pregovori o sklapanju ugovora za novi softver što je razvidno iz e mail korespondencije između stranaka, te održanog sastanka dana 29. rujna 2015. na kojem je zakonski zastupnik tužitelja Želimir Poljak predložio deinstaliranje svih programskih modula koji nisu obuhvaćeni ugovornim odnosom, a koriste se u verziji probnog rada na lokacijama unutar HGK i vraćanju izvršnih verzija svih programskih modula koji su obuhvaćeni ugovorom o održavanju na stanje koje je prethodilo bilo kakvim promjenama u načinu funkcioniranja poslovnog okruženja, poslovne logike i ustrojstvu stručnih službi HGK u nekom prošlom razdoblju, a tuženik je uputio zahtjev tužitelju da iskaže ponudu i potraživanje prema tuženiku u pisanom obliku, što je tužitelj i učinio, te je ponuda i dostavljena kao dokaz uz tužbu.

17. U odnosu na navode tuženika da je između istih stranaka u tijeku parnični postupak pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem Povrv-3483/16. o istom potraživanju, tužitelj čini nespornim da se u navedenom postupku radi o potraživanju na ime naknade za objedinjavanje za osnovna sredstva stara i nova i sitan inventar, ali ističe da se navedeno potraživanje tiče ugovornog odnosa između stranaka, te da se i u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika poslovni broj Ovr-1482/18. također radi o potraživanju koje se tiče ugovornih odnosa koji su egzistirali zaključno s danom isteka otkaznog roka odnosno do dana 21. studenog 2015. dok u konkretnom slučaju tužitelj potražuje imovinsku

štetu zbog povrede autorskog prava u visini koja predstavlja svake licence prema cijenama koje su izražene u ponudi koja je dostavljena tuženiku u prilogu e mail poruke od 7. listopada 2015.

18. Tuženik navodi da tužitelja nikada nije onemogućavao niti sprječavao u pristupu programu izrađenom od strane tužitelja na način da istima pristupi iz prostorija tuženika, ali ističe da tuženik nije imao nikakvu obvezu dozvoljavati tužitelju mogućnost spajanja na svoju informatičku opremu putem interneta, niti mu je to mogao omogućiti budući da je prešao na drugi informatički sustav koji mu je osiguralo drugo trgovačko društvo Spin d.o.o. iz Osijeka.

19. Podneskom zaprimljenim kod ovog suda 3. veljače 2020. tužitelj je preinačio tužbu na način da predlaže da sud donese presudu kojom će utvrditi da je učinjena povreda prava tužitelja kao nositelja autorskog imovinskog prava na računalnom programu ORG 6 s pripadajućim aplikacijama, modulima i licencama od strane tuženika umjesto da su povrijeđena autorska prava tužitelja kako je to tražio u prvobitno postavljenom tužbenom zahtjevu, dok je u ostalom dijelu tužbeni zahtjev ostao neizmijenjen.

20. Tuženik se je protivio preinaci tužbe, ali je sud dopustio preinaku smatrajući da je to svrsishodno za konačno rješenje spora između stranaka.

21. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u dokumentaciju u spisu koju čine: Ugovor za izradu i korištenje softverskog rješenja aplikacija od 30. ožujka 2007., novi ERP (ORG 6) sa specifikacijama s popisom korisnika, e mail korespondencija između stranaka od 7. listopada 2015., 20. listopada 2015., 21. listopada 2015. i 22. listopada 2015., dopis tužitelja od 7. lipnja 2018., račun br. 1-10-1 od 4. rujna 2017. na iznos od 5.011.250,00 kn sa specifikacijom, Ugovor za održavanje aplikativnog softvera od 1. srpnja 2007., Anex ugovora od 1. lipnja 2008., Ugovor za izradu i korištenje softverskog rješenja aplikacija od 5. kolovoza 2010., Ugovora za održavanje aplikativnog softvera od 25. kolovoza 2010., Anex ugovora za održavanje aplikativnog softvera od 11. lipnja 2014. i od 1. travnja 2015., Anex ugovora za izradu i korištenje softverskog rješenja aplikacija od 18. lipnja 2012. i Ugovor za održavanje aplikativnog softvera od 21. studenog 2012., izjava tuženika o raskidu Ugovora od 14. kolovoza 2015. sa povratnicom, rješenje o ovisi javnog bilježnika Zorka Despot iz Zagreba poslovni broj Ovr-737/16. od 11. travnja 2016. s prilogima, podnesak tuženika u Povrv-3483/16., rješenje o ovisi javnog bilježnika Vladimir Marčinko iz Zagreba poslovni broj Ovr-1482/18. od 9. kolovoza 2018. s prilogom, zapisnik sa sastanka od 29. rujna 2015., protokol o o instalaciji softvera od strane Spin d.o.o. Osijek.

22. Osim toga, su saslušani zakonski zastupnik tužitelja Želimir Poljak i svjedoci Mladen Komšić i Bernard Gršić, te je provedeno financijsko-knjigovodstveno vještačenje po stalnom sudskom vještaku Consulting d.o.o. Osijek i informatičko vještačenje po vještaku mr.sc. Ister Težak Anica iz Varaždina.

štetu zbog povrede autorskog prava u visini koja predstavlja svake licence prema cijenama koje su izražene u ponudi koja je dostavljena tuženiku u prilogu e mail poruke od 7. listopada 2015.

18. Tuženik navodi da tužitelj nikada nije onemogućavao niti sprječavao u pristupu programu izrađenom od strane tužitelja na način da istima pristupi iz prostorija tuženika, ali ističe da tuženik nije imao nikakvu obvezu dozvoljavati tužitelju mogućnost spajanja na svoju informatičku opremu putem interneta, niti mu je to mogao omogućiti budući da je prešao na drugi informatički sustav koji mu je osiguralo drugo trgovačko društvo Spin d.o.o. iz Osijeka.

19. Podneskom zaprimljenim kod ovog suda 3. veljače 2020. tužitelj je preinačio tužbu na način da predlaže da sud donese presudu kojom će utvrditi da je učinjena povreda prava tužitelja kao nositelja autorskog imovinskog prava na računalnom programu ORG 6 s pripadajućim aplikacijama, modulima i licencama od strane tuženika umjesto da su povrijeđena autorska prava tužitelja kako je to tražio u prvobitno postavljenom tužbenom zahtjevu, dok je u ostalom dijelu tužbeni zahtjev ostao neizmijenjen.

20. Tuženik se je protivio preinaci tužbe, ali je sud dopustio preinaku smatrajući da je to svrsishodno za konačno rješenje spora između stranaka.

21. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u dokumentaciju u spisu koju čine: Ugovor za izradu i korištenje softverskog rješenja aplikacija od 30. ožujka 2007., novi ERP (ORG 6) sa specifikacijama s popisom korisnika, e mail korespondencija između stranaka od 7. listopada 2015., 20. listopada 2015., 21. listopada 2015. i 22. listopada 2015., dopis tužitelja od 7. lipnja 2018., račun br. 1-10-1 od 4. rujna 2017. na iznos od 5.011.250,00 kn sa specifikacijom, Ugovor za održavanje aplikativnog softvera od 1. srpnja 2007., Anex ugovora od 1. lipnja 2008., Ugovor za izradu i korištenje softverskog rješenja aplikacija od 5. kolovoza 2010., Ugovora za održavanje aplikativnog softvera od 25. kolovoza 2010., Anex ugovora za održavanje aplikativnog softvera od 11. lipnja 2014. i od 1. travnja 2015., Anex ugovora za izradu i korištenje softverskog rješenja aplikacija od 18. lipnja 2012. i Ugovor za održavanje aplikativnog softvera od 21. studenog 2012., izjava tuženika o raskidu Ugovora od 14. kolovoza 2015. sa povratnicom, rješenje o ovisi javnog bilježnika Zorka Despot iz Zagreba poslovni broj Ovr-737/16. od 11. travnja 2016. s prilogima, podnesak tuženika u Povrv-3483/16., rješenje o ovisi javnog bilježnika Vladimir Marčinko iz Zagreba poslovni broj Ovr-1482/18. od 9. kolovoza 2018. s prilogom, zapisnik sa sastanka od 29. rujna 2015., protokol o o instalaciji softvera od strane Spin d.o.o. Osijek.

22. Osim toga, su saslušani zakonski zastupnik tužitelja Želimir Poljak i svjedoci Mladen Komšić i Bernard Gršić, te je provedeno financijsko-knjigovodstveno vještačenje po stalnom sudskom vještaku Consulting d.o.o. Osijek i informatičko vještačenje po vještaku mr.sc. Ister Težak Anica iz Varaždina.

23. Sud je ocijenio neosnovanim tuženikov prigovor mjesne nenadležnosti ovoga suda iz razloga što u konkretnom tužitelj potražuje izvanugovornu štetu od tuženika, a sukladno čl. 52. st.1 Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01., 117/03., 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13., 89/14. i 70/19. u daljnjem tekstu ZPP) za suđenje u sporovima o izvanugovornoj odgovornosti za štetu, osim suda općemjesne nadležnosti, nadležan je i sud na čijem je području štetna radnja počinjena ili sud na čijem je području štetna posljedica nastupila. Budući da je štetna posljedica nastupila na području ovog suda za suđenje u konkretnom sporu je nadležan Trgovački sud u Osijeku.

24. Nije osnovan niti tuženikov prigovor nedopuštenosti tužbe iz razloga što u konkretnom slučaju tužitelj potražuje naknadu štete od tuženika zbog povrede autorskih imovinskih prava, pa nije bilo uvjeta za pokretanje ovog postupka podnošenjem prijedloga za ovrhu javnom bilježniku.

25. Isto tako, sud je ocijenio neosnovanim tuženikov prigovor litispedencije iz razloga što je predmet spora koji se vodi kod Trgovačkog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem Povrv-3483/16. između istih stranaka potraživanje tužitelja od tuženika u iznosu od 304.687,50 kn po osnovu neplaćenih računa za izvršenu usluga objedinjavanja podataka i konzultacija u vezi prijenosa podataka za razdoblje 2015. dakle za razdoblje trajanja ugovornog odnosa između stranka (list spisa 98-127) dok u konkretnom slučaju tužitelj od tuženika potražuje izvanugovornu naknadu štete zbog povrede autorskih imovinskih prava, kao i tuženikov prigovor pravomoćno presuđene stvari iz razloga što se rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-1482/18. temeljem kojeg je tuženik u obvezi platiti tužitelju iznos od 3.918.750,00 kn sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom i troškovima postupka odnosi na potraživanje tužitelja po osnovu računa br. 2-10-1 od 4. rujna 2017. za izvršenu uslugu dodatne obrade i licence prema zahtjevima korisnika ovdje tuženika (list spisa 132-139), a iz specifikacije priložene uz predmetni račun je vidljivo da se radi o različitim iznosima od onih koje je tužitelj specificirao u iznosu naknade štete od 5.011.250,00 kn (list spisa 11-12) koji potražuje u ovom postupku, a razdoblje na koje se te usluge odnose je od 2008. do 2016. dakle, na razdoblje trajanja ugovornog odnosa između stranaka iz čega slijedi da se ne radi o istom potraživanju.

26. Nije sporno da su parnične stranke bile u dugogodišnjem poslovnom odnosu temeljem zaključenih ugovora za izradu i korištenje softverskog rješenja aplikacija i temeljem ugovora za održavanje aplikativnog softvera te anexa navedenih ugovora u razdoblju od 30. ožujka 2007. do 1. travnja 2015. (list spisa 56-84).

27. Sukladno Ugovoru za izradu i korištenje softverskog rješenja aplikacija od 30. ožujka 2007. tužitelj se obvezao izraditi, postaviti i uvesti softversko rješenje aplikacije na računalima za potrebe središnjice HGK u Zagrebu i županijskih komora u Splitu, Zadru, Rijeci, Puli, Karlovcu, Sisku, Varaždinu, Bjelovaru i Osijeku, a usluga informatičkog inženjeringa se sastojala od postavljanja aplikacije na serveru i radnim stanicama, obuka djelatnika korisnika, stručne pomoći pri pripremi podataka za

probne obrade i nadzor nad uvođenjem aplikacije do faze završetka prve žive ograde, za koju se tuženik obvezao tužitelju isplatiti iznos od 1.856.686,55 kn.

28. Nadalje, stranke su 1. srpnja 2007. zaključile i Ugovor za održavanje aplikativnog softvera pobliže označenog u čl. 1 Ugovora, a u čl. 2. ugovora tužitelj se obvezao izvršiti izmjene i dopune pojedinih aplikativnih rješenja prema važećim izmjenama zakonskih propisa i promjena načina poslovanja. U čl. 3. Ugovora, navedene su usluge koje obuhvaća održavanje aplikativnog softvera između ostalog i funkcionalna nadogradnja, a u sklopu funkcionalne nadogradnje tužitelj se obvezao izraditi nove module / funkcije postojeće aplikacije na zahtjev korisnika i eventualnu odgovarajuću prilagodbu aplikacija za nove verzije programskih alata ukoliko se za to pokaže potreba, također na zahtjev korisnika, a u čl. 4. Ugovora, tužitelj i tuženik su ugovorili naknadu za mjesečno održavanje aplikativnog softvera u iznosu od 7.638,75 EUR-a u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB na dan fakturiranja.

29. Anexima ugovora za održavanje aplikativnog softvera tužitelj i tuženik su za različite vrste softvera posebno ugovarale mjesečni iznos naknade.

30. Nesporno je da je tuženik tužitelju podneskom od 14. kolovoza 2015. izjavio raskid ugovora za održavanje aplikativnog softvera u kojem navodi da raskid ugovora stupa na snagu sljedećeg dana od dana primitka pisanog otkaza uz otkazni rok od 3 mjeseca, koji je tužitelj primio 21. kolovoza 2015.

31. U konkretnom slučaju sporno je da li je računalni program ERP napravljen prema zahtjevima tuženika, a koji tužitelj naziva ORG 6 s pripadajućim aplikacijama, modulima i licencama novi računalni program koji je različit od računalnog programa koji je bio predmet Ugovora za izradu i korištenje softverskog rješenja aplikacija od 30. ožujka 2007. ili navedeni program predstavlja funkcionalnu nadogradnju već postojećeg programa sukladno čl. 3. Ugovora, te dali tuženik i nakon raskida ugovora koristi navedeni računalni program bez odobrenja tužitelja.

32. Zakonski zastupnik tužitelja Želimir Poljak u svom iskazu navodi da su stranke bile u poslovnom odnosu dugi niz godina, a praksa je bila da ukoliko tuženik nešto traži da tužitelj to odradi i da se nakon toga zaključi ugovor, a nakon kompletne promjene ustrojstva tuženika, tuženik je zahtijevao izradu novog softvera da se prilagodi novoj organizaciji i tužitelj je to napravio i za to nije zaključen ugovor, a tužitelj je novi softver nazvao ORG 6.

33. Dodaje da je tijekom 2015. godine bilo niz sastanaka i dogovora oko plaćanja novog softvera između njega i gosp. Gršića u većini slučajeva o čemu postoje zapisnici i e mailovi, te je on prema tuženikovim zahtjevima slao i ponude, te je u nekoliko navrata tražio na sastancima u Zagrebu i Osijeku da ukoliko se stranke ne mogu dogovoriti da se ta nova verzija u probnom roku skine i da se više ne koristi.

34. Nakon što dogovor nije postignut između stranaka, tuženik je tužitelja isključio iz mreže i prestala je između njih svaka komunikacija, a tužitelj je zadržao

ново softversko rješenje što nisu smjeli napraviti, a ni isključiti tužitelja iz starih verzija za koje imaju licencu, jer nitko drugi osim tužitelja to ne može koristiti ni intervenirati u to.

35. Dodaje da iznos koji tužitelj potražuje tužbom od 5.011.250,00 kn potražuje za novu verziju ORG 6, te da je sačinio ponudu i zahtjev za 302 licence smatrajući da je to tuženiku dovoljno, a nije tražio naknadu za starni broj licenci kojih ima instaliranih oko 544.

36. Upitan da li je ORG 6 nova verzija već postojećeg softvera ili je to novi softver, stranka navodi da je to potpuno novi softver jer postoje dokazi da je tuženik istovremeno radio na 2 razvijena sistema ili potpunoj prijelazu na novi softver.

37. Dodaje da je softver vlasništvo Informatičkog inženjeringa a on osobno je jedan od autora predmetnog softvera.

38. Upitan temeljem čega smatra da je imao pravo nakon prestanka poslovnog odnosa s tuženikom spajati se na njegov server mrežnim putem, stranka navodi da je to pravo imao jer je softver vlasništvo Informatičkog inženjeringa i nitko nema pravo neovlašteno pristupati tom serveru čak i nakon prestanka poslovnog odnosa, a tužitelj ima pravo vidjeti da li netko neovlašteno koristi taj softver.

39. Upitan da li se kod tuženika nalazi instalacijski kod ili datoteka, stranka navodi da se ne nalazi jer tužitelj instalira taj program ali da to ne znači da netko ne može taj program kopirati i instalirati, a upitan da li se u tom programu nalazi cjelokupna baza podataka tuženika, stranka odgovorila potvrdno.

40. Svjedok Mladen Komšić, u svom iskazu navodi da je u HGK zaposlen od 2014. godine te je u predmetnom razdoblju obavljao poslove voditelja odjela za financije, te da se 2014. promijenila uprava HGK te su se pregledavali i kontrolirali poslovni procesi koji su do tada bili sklopljeni a s Informatičkim inženjeringom se je nastavila suradnja i nakon 2014. te je postojalo negativno mišljenje revizije da postojeći softver ne može ispuniti zahtjeve izvještajne revizije.

41. Nadalje, svjedok navodi da je cijena za održavanje predmetnog softvera koja je bila ugovorena između stranaka bila nerealno visoka s obzirom da se je radilo se o tehnološki zastarjelom softveru zbog čega je tuženik je donio odluku da otkaze ugovor uz poštivanje otkazanog roka od 3 mjeseca koji je predviđen ugovorom.

42. Dodaje da je tuženik kupio novi softver sa dovoljnim brojem licenci, a cijena licence prilagodbe gospodarskoj komori i održavanje za razdoblje od godinu dana je bila manja od cijene održavanja softvera temeljem ugovora iz 2007. te je samo održavanje tog softvera nakon isteka prve godine bilo cca 5 puta jeftinije od

cijene održavanja po ugovoru sa Informatičkom inženjeringom zbog čega je bila razumna odluka tuženika da otkáže predmetni ugovor.

43. Navodi da je nakon prestanka ugovornog odnosa bilo logično da HGK zabrani tužitelju VPN pristup serverima u svom vlasništvu, te je tuženik ograničio pristup svojim podacima, a gosp. Poljak tvrdi da je tuženik ukrao njegov softver koji je tuženik kupio i višestruko pretplatio.

44. U odnosu na navode gosp. Poljaka o instaliranju novog softvera ORG 6 navodi da je točno propisan postupak nabave u odnosu na pretpostavljenu visinu na oko 5.000.000,00 kn koliko potražuje tužitelj i ne može se na temelju e mail narudžbe naručiti isporuka softvera u toj vrijednosti i bez zaključenog ugovora, a u računu za održavanje softvera vidljivo da je u specifikaciji u jednoj stavci navedeno ORG 6 kao da su unutar održavanja napravili i taj program koji nije novi program.

45. Dodaje da gosp. Poljak nije imao nikakvih potraživanja po osnovu tog navodno novog programa sve dok tuženik nije dostavio otkaz ugovora, nakon čega je počeo potraživati naknadu i po tom osnovu.

46. Također navodi da je iznos koji je tuženik platio za potpuno novi softver sa svim novim licencama prilagodbom softvera i održavanjem za godinu dana oko 1.000.000,00 kn, a nakon isteka roka od godinu dana održavanje tog softvera košta 15.000,00 kn mjesečno, a održavanje softvera po ugovoru koji je tuženik imao zaključen s tužiteljem je održavanje softvera bilo oko 100.000,00 kn mjesečno.

47. Upitan da li je tuženik od tužitelja naručio neki novi softver koji nije bio pokriven ugovorom, svjedok odgovara da nije, te da tužitelj tuženiku nije isporučio neki novi softver različit od onog koji je pokriven ugovorom, te da je u vremenskom razdoblju kada je tužitelj održavao softver koji je bio predmet ugovora tuženik vršio i nadogradnju tog softvera, a što je spadalo u održavanje.

48. Upitan da li ima saznanja da je 2015. HGK radila u dva odvojena sustava odnosno da je koristila 2 softvera ORG 1 i ORG 6, svjedok navodi da tuženik nije radio u dva odvojena sustava jer to nisu dva odvojena softvera a ORG je skraćenica za mjesto troška u trgovačkom društvu.

49. Upitan da li je tuženik dozvolio tužitelju pristup korisničkim licencama i aplikacijama koje tužitelj isporučio i ORG 1 i ORG 6 svjedok navodi da je tuženik omogućio tužitelju fizički pristup na svim serverima, te dodaje nakon prestanka poslovnog odnosa između stranaka, tuženik koristi drugi softver i to JUPITER softver od tvrtke Spin d.o.o. Osijek.

50. Upitan da li su između tužitelja i HGK održavani neki poslovni sastavci vezano za programska rješenja odnosno za deinstalaciju svih programskih modula koji nisu obuhvaćeni ugovorom, svjedok navodi da mu je poznato da su održavani sastanci ali da mu nije poznato što je bio predmet tih sastanaka.

51. Svjedok Bernard Gršič, navodi da je u HGK bio uposlen od 1. rujna 2014. do 5. ožujka 2016. na poslovima voditelj za informacijsku sigurnost, te mu je poznato da je između tužitelja i tuženika 2007. bio zaključen ugovor o održavanju softvera ali nema saznanja da li je nakon toga sklopljen neki novi ugovor.

52. Navodi da može reći da je na osnovu nalaza državne revizije došlo do određenih promjena u HGK na osnovu kojih je došlo do određenih nadogradnji odnosno promjena funkcionalnosti postojećeg softvera koji je instaliran od strane Informatičkog inženjeringa, te je on kada došao raditi kod tuženika zatekao postojeći softver i na istome su se radile organizacijske promjene u skladu sa zahtjevima revizije te su u tom kontekstu tražene i preinake softvera, koje radio Informatički inženjering.

53. Navodi da mu nije poznato da bi bio instaliran neki novi softver jer su se radile promjene na postojećem softveru, a niti mu je poznato da bi tužitelj instalirao i isporučio novi softver ORG 6 a niti da je o tome sklopljen neki drugi ugovor sa Informatičkim inženjeringom.

54. Dodaje da se tijekom rada vidjelo da postojeći softver ne udovoljava svim zahtjevima komore i krenulo se u ispitivanje tržišta i narudžbu novog softvera, te mu je poznato da je od informatičkog inženjeringa zatraženo da da ponudu za novi softver koja ponuda nije prihvaćena, već je prihvaćena ponuda drugog ponuđača. Navodi da je tom prilikom bio održan jedan od sastanaka gdje se razgovaralo o novoj ponudi, bilo je puno sudionika na tom sastanku i ne može se sjetiti zaključaka sa tog sastanka, samo mu je poznato da je nakon tog sastanka, nakon nekog vremena, otkazana suradnja sa Informatičkim inženjeringom zato što je bila prihvaćena ponuda drugog ponuđača – proizvođača softvera koja je bila povoljnija.

55. Upitan da li je tužitelj instalirao neki novi softver različit od onoga koji je tuženik kupio od tužitelja temeljem Ugovora iz 2007. godine, svjedok navodi da mu to nije poznato, ali mu je poznato da je tužitelj imao obvezu održavanja softvera koji je kupio tuženik, jer je to bilo regulirano ugovorom, a u održavanje softvera je ulazila i funkcionalna nadogradnja navedenog softvera.

56. Upitan da li mu je poznato da je gosp. Poljak na tom sastanku tražio deinstalaciju programa koji nisu obuhvaćeni ugovorima, svjedok navodi da mu nije poznato da su neki programi isporučeni mimo ugovora, te da je bilo govora o nekakvog deinstalaciji ali mu nije poznato što se trebalo deinstalirati ako je to kupljeno putem ugovora.

57. Svjedok navodi da tužitelju nije bio onemogućen pristup programskim rješenjima koje je isti omogućio i dostavio tuženiku.

58. Sud je poklonio vjeru iskazima saslušanih svjedoka budući su isti iskazivali objektivno i logično a njihov iskaz se u bitnome podudara i nije u suprotnosti sa nalazom i mišljenjem vještaka informatičke struke, dok nije poklonio vjeru iskazu zakonskog zastupnika tužitelja u dijelu u kojem je isti iskazao da je tužitelj za

tuženika izradio novi softver ORG 6 te da je na održanim sastancima između predstavnika stranaka bilo dogovora oko plaćanja tog novog softvera budući je taj dio iskaza u suprotnosti sa iskazima saslušanih svjedoka, te sa nalazom i mišljenjem vještaka informatičke struke.

59. Sud je na prijedlog tužitelja odredio provođenje vještačenja po stalnom sudskom vještaku informatičke struke mr.sc. Ister-Težak Anica iz Varaždina čiji je zadatak bio utvrditi da li je računalni program ERP napravljen prema zahtjevima tuženika (ORG-6) s pripadajućim aplikacijama, modulima i licencama novi računalni program koji je različit od računalnog programa koji je bio predmet Ugovora za izradu i korištenje softverskog rješenja aplikacija zaključenog između stranaka 30. ožujka 2007. ili navedeni program predstavlja funkcionalnu nadogradnju već postojećeg programa sukladno članku 3 Ugovora.

60. Nadalje, zadatak je vještaka utvrditi da li je tijekom 2015. tuženik koristio dva različita računalna programa (ORG-1 i ORG-6) te da li postoje razlike u bazama, šifamicima i izvješćima u tim računalnim programima odnosno računalnim sustavima, te da li tuženik koristi još uvijek aplikacije, module i licence "za Centralnu nabavu" odnosno raspolaže li tuženik istima.

61. Vještak u svom nalazu i mišljenju od 30. kolovoza 2021. navodi da je nakon provedene analize i usporedbe aplikacija koje su bile predmet Ugovora za izradu i korištenje softverskog rješenja aplikacija zaključenog između stranaka 30. ožujka 2007. (ORG 1) i aplikacija napravljenih prema zahtjevima tuženika (ORG 6) utvrđeno da aplikacije: financijsko knjigovodstvo i salda korta ORG 6, blagajna kunska ORG 6, knjiga URA kunska ORG 6, i prihvat izvoda ORG 6 nisu nove aplikacije ali su izmjene i dorade koje je tužitelj izvršio u navedenim aplikacijama složene jer se odnose na uvođenje novih organizacijskih razina za praćenje poslovanja (proširenje s 3 razine na 6) što je zahtijevalo uvođenje novih šifarnika organizacijskih razina i izmjene postojećih, izmjene u knjiženjima i obradama dokumenata, izmjene na postojećim izvještajima te izradu novih izvještaja, te da s obzirom na složenost nadogradnje koje je tužitelj izvršio na zahtjev tuženika, navedene aplikacije (ORG 6) predstavljaju bitnu modifikaciju aplikacija (ORG 1) u smislu čl. 6. Ugovora.

62. Nadalje navodi da aplikacija fakture s PDV-om (ORG 6) nije nova aplikacija već je rezultat usklađivanja aplikacije sa zakonskim promjenama vezanim uz obračun PDV-a prilikom prodaje roba ili usluga, te da niti aplikacija osnovna sredstva nova ORG 6, osnovna sredstva stara ORG 6 i sitan inventar ORG 6 nisu nove aplikacije već predstavljaju funkcionalnu nadogradnju aplikacija koje su bile predmet Ugovora od 30. ožujka 2007., te da aplikacije knjige središnjica ORG 6 (evidencija radnog vremena), knjige ŽK ORG 6 (evidencija radnog vremena) i centralna nabava nisu bile predmet Ugovora od 30. ožujka 2007. te da na osnovi raspoloživih podataka nije moguće utvrditi broj licenci za softver tužitelja koje je tuženik koristio.

63. Vještak navodi da je na osnovi provedene analize struktura baza podataka od ORG 1 i ORG 6, te podataka zapisanih u bazama podataka na serveru tuženika

utvrđeno da je tuženik 2015. koristio aplikacije koje tuženik naziva ORG 1 i aplikacije koje tuženik naziva ORG 6, te je utvrđeno da postoje razlike u bazama podataka, šifanicima i izvješćima između aplikacija ORG 1 i ORG 6.

64. U odnosu na zadatak da utvrdi da vještačenjem utvrdi da li tuženik još uvijek koristi aplikacije, module i licence za centralnu nabavu odnosno raspolaže li tuženik istima, vještak navodi da baza podataka za centralnu nabavu (datoteka) nije pronađena među podacima sa servera tuženika, a pretraživanjem sadržaja sa originalnih ispisanih narudžbenica u svim datotekama sa servera tuženika nije nađen sadržaj s originalnih ispisanih narudžbenica, a aplikacija centralna nabava se ne nalazi na korisničkom sučelju i izborniku putem kojeg je omogućen pristup i korištenje aplikacije od strane tuženika.

65. Zaključno vještak navodi da se na osnovu utvrđenih činjenica može zaključiti da tuženik više ne koristi aplikaciju centralna nabava.

66. Očitujući se na nalaz i mišljenje vještaka tužitelj navodi da prilikom očevida koji je proveden zamoljenim putem, putem Trgovačkog suda u Zagrebu, tuženik nije omogućio pristup svim serverima i radnim stanicama koje je tužitelj održavao za tuženika i na kojima je bio instaliran cjelokupni softver, te vještaku i direktoru tužitelja dozvoljen pristup samo jednom izdvojenom računalu na kojemu je samo djelomično i selektivno instaliran softver tužitelja.

67. Nadalje, navodi da vještak na stranici 22 i 23 navodi da je u zaštitama pronašla jednu bazu gdje su "zaboravili" obrisati povijest pristupa te je nađeno 128548 zapisa od 20 ožujka 2009. do 6. svibnja 2015. pa se postavlja pitanje tko je brisao podatke o korištenju programa, jer to nije moguće napraviti normalnim korištenjem programa, a ovaj zaključak vještaka upućuje na korištenje tužiteljevog aplikativnog softvera i u spornom razdoblju.

68. Nadalje tužitelj u bitnom analizira pojedine dijelove vještačkog nalaza vezane za utvrđenje vještaka da li se radi o doradi ili novoj instalaciji pojedinih aplikacija, te navodi da se na osnovu utvrđenog može potvrditi da je aplikacija fakture s PDV-om nova instalacija programa a ne dorada, a isto tako i aplikacija financijsko knjigovodstvo i salda konti ORG 6, te da je tijekom 2015. tuženik do kraja ugovornog odnosa stranaka radio u 2 odvojena programa ORG 1 i ORG 6.

69. Nadalje navodi, da u nalazu i mišljenju postoji niz programa koji nisu nađeni kod tuženika ili su skriveni čime tuženik sprječava dokazivanje u ovom postupku.

70. Tuženik navodi da iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da ORG 6 nije nikakav novi softver, te se na serveru tuženika ne nalazi predmetni softver niti ga tuženik koristi, a isto tako iz nalaza i mišljenja vještaka ne proizlazi da je tuženik ikada koristio licence u broju kako to tvrdi tužitelj, a što tužitelju služi kao obračun

visine naknade štete, a niti je tužitelj obrazložio od čega se šteta sastoji i kako mu je ona točno nastala.

71. Prigovara u cijelosti dijelu nalaza vještaka u kojemu isti tvrdi kako pojedine aplikacije softvera ORG 6 koji mu je dostavio tužitelj a koji se ne nalazi na serverima tuženika predstavljaju modifikaciju aplikacija ORG u smislu čl. 6. Ugovora o održavanju aplikativnog softvera ističući da je ovaj zaključak vještak donio bez da mu je to dao u zadatak sud rješenjem od 19. svibnja 2020.

72. Navodi da je čl. 3. Ugovora o održavanju aplikativnog softvera jasno ugovoreno da se tužitelj u sklopu funkcionalne nadogradnje obvezuje na izradu novih modula / funkcija postojeće aplikacije na zahtjev korisnika i eventualnu odgovarajuću prilagodbu aplikacije za nove verzije programskih alata ako se za to pokaže potreba također na zahtjev korisnika.

73. U ostalom dijelu u bitnome tuženik prigovara nalazu i mišljenju vještaka navodeći da je vještak nalaz i mišljenje sačinio po uputi tužitelja, te da je na neprimjeren način komunicirao s jednom od stranaka u postupku, konkretno s tužiteljem a vezano za dostavu dodatne dokumentacije, te da se je vještak na uviđaju održanom dana 1. srpnja 2021. pojavio sa određenim brojem narudžbenica i računa tuženika koje tuženik nije dostavio u spis, iz čega je razvidno da je vještak ovu dokumentaciju preuzeo sa računala tužitelja koji je tuženiku očito otuđio knjigovodstvenu dokumentaciju a što će biti predmet nekog drugog postupka.

74. Vještak, saslušan na ročištu od 24. studenog 2021. je u cijelosti ostao kod pismeno danog nalaza i mišljenja od 30. kolovoza 2021. te da je sastavni dio nalaza DVD s dokumentacijom koju je dostavio tužitelj i 2 DVD-a sa podacima izuzetim sa servera tuženika, a nalaz i mišljenje je sačinila na temelju podataka koje je tuženik dao na uvid a koji su trenutačno na jednom serveru na kojem ima skoro 400 GB podataka.

75. Navodi da je iz analize podataka u bazama podataka na serveru tuženika utvrđeno da je tuženik koristio aplikacije koje tužitelj naziva ORG 6 bez obzira što se pojedine aplikacije nisu mogle pokrenuti prilikom očevida te da joj je tuženik dopustio pristup podacima na jednom serveru.

76. Na upit pun. tuženika vještaku, na koji način je vršila usporedbu softvera koji tužitelj naziva ORG-1 s onim koji tužitelj naziva ORG-6 i gdje je vršila tu usporedbu, vještakinja navodi da je to sve navedeno u pismenom nalazu i mišljenju, a na upit da li je pokrenula aplikaciju koju tužitelj naziva ORG-6 gdje i kako, vještakinja navodi da je to utvrdila iz baze podataka obzirom da tuženik nije omogućio pokretanje ORG-6 aplikacije, te joj je nakon toga tužitelj dostavio dokumentaciju, sliku ekrana popis funkcionalnosti, sliku sučelja, izvještaje za ORG-1 i ORG-6 i na osnovu toga je napravila usporedbu, a sva ta dokumentacija je na DVD-ima i odštampana su sučelja u nalazu, a sučelja koja joj je dao tužitelj na uvid odgovaraju tabelama u bazama podataka koje joj je tuženik dao na uvid.

77. Upitana na temelju kojih parametara je utvrdila da se radi o modifikaciji predmetnog softvera a ne o funkcionalnoj nadogradnji, vještakinja navodi da je rađena promjena u bazi podataka, rađene su izmjene u sučeljima, u obradama i u izvješćima i pregledima, to su parametri na osnovu kojih je zaključila da se radi o bitnoj modifikaciji postojećih aplikacija.

78. Upitana da li se kod izrade novih modula ili funkcija postojeće aplikacije mijenjaju svi navedeni parametri koje je vještakinja navela, vještakinja navodi da to ovisi o kojoj nadogradnji se radi, te da je u ovoj modifikaciji dodana osnovna funkcija - praćenje cjelokupnog poslovanja tuženika na 6 organizacijskih razina dok je ranije bilo 3 razine.

79. Upitana da li može odrediti koja je granica između funkcionalne nadogradnje i bitne modifikacije postojećih aplikacija, vještakinja odgovara da je granica kada su potrebne izmjene u svim elementima aplikacije koje su ranije navedene odnosno to je uvijek da je nešto bitna modifikacija.

80. Upitana na koji način je tijekom vještačenja prikupljena dokumentacija od tužitelja, vještakinja navodi da joj je tužitelj na njezin zahtjev dostavio dokumentaciju i onda napravio on line prezentaciju, a zahtjev je tužitelju upućivala putem e mailova.

81. Upitana što su upute tužitelja koje spominje u nalazu i mišljenju, vještakinja navodi da su to upute za korištenje programa odnosno korisničke upute.

82. Strankama su na ročištu od 24. studenog 2021. uručeni prilozi uz nalaz i mišljenje (prilog 3 i prilog 4) na DVD-u a koji im se nisu mogli dostaviti putem e komunikacije.

83. Tužitelj navodi da se na DVD-u sa podacima skinutih sa servera tuženika koji mu je uručen na prošlom ročištu nalazi samo 23 GB podataka od ukupno 400 GB podataka koliko ih ima na tom serveru prema navodu vještaka, te je predložio da sud od vještaka zatraži očitovanje o istome, te da joj naloži dostavu svih preostalih podataka.

84. Tuženik je predložio da sud prvo obveže vještaka da prethodno očituje da li ta dokumentacija ima ikakve veze sa predmetom spora, a ukoliko nema da se protivi dostavi takvih podataka.

85. Očitujući se na poziv suda iz rješenja poslovni broj P-387/18-69 od 12. siječnja 2022. da se u roku od 8 dana očituje što čini sadržaj preostalih podataka preuzetih sa servera tuženika cca 377 GB koji nisu dostavljeni sudu i strankama, te da li su ti podaci odlučni za izradu nalaza i mišljenja, vještak navodi uz nalaz i mišljenje od 30. kolovoza 2021. nisu priloženi podaci tuženika koji se odnose na aplikacije koje nisu bile predmet vještačenja (npr. kadrovska evidencija, obračun plaća, doprinosi i dr.) i podaci koji se odnose na vremenski period koji nije obuhvaćen postavljenim zadacima za vještačenje (od 2007. do 2013.), te navedeni podaci nisu

odlučni za izradu nalaza i mišljenja po rješenju suda od 19. svibnja 2020. kojim je naloženo informatičko vještačenje.

86. Slijedom navedenog sud je odbio prijedlog tužitelja da obveže vještaka da dostavi preostali cca 377 GB podataka sa servera tuženika budući da ti podaci sukladno očitovanju vještaka nisu bitni za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari.

87. Svojim usmenim i pismenim očitovanjem vještak je otklonio primjedbe tužitelja i tuženika na nalaz i mišljenje vještaka, pa je sud isti prihvatio u cijelosti smatrajući da je isti sačinjen objektivno i u skladu s pravilima struke.

88. Tužiteljevi prigovori na nalaz i mišljenje se svode na to da vještaku i zakonsku zastupniku tužitelja nije bio dozvoljen pristup svim serverima i radnim stanicama koje je održavao za tuženika, da iz nalaza i mišljenja slijedi te da su brisani podaci o korištenju programa, a koji prigovori se ne odnose na utvrđeno činjenično stanje u nalazu i mišljenju jer je vještak sačinila nalaz i mišljenje temeljem dokumentacije u spisu pribavljenih podataka sa servera tuženika i naknadno dostavljene dokumentacije od strane tužitelja i tuženika.

89. Nadalje, sud je ocijenio neosnovanim i prigovor tuženika na nalaz i mišljenje u kojem navodi da je vještak vještačio izvan okvira postavljenog zadatka kada je donio zaključak da pojedine aplikacije softvera ORG 6 koji joj je dostavio tužitelj, a koji se ne nalaze na serverima tuženika predstavljaju modifikaciju aplikacija ORG u smislu čl. 6. Ugovora. Ovi iz razloga što je sud u rješenju o određivanju vještačenja od 19. svibnja 2020. obvezao stranke da su dužne vještaku staviti na raspolaganje svu potrebnu dokumentaciju, te je tužitelj vještaku na njegov zahtjev dostavio predmetne aplikacije softvera.

90. Isto tako, vještak nije prekoračio zadatak koji mu je dan time što je u nalazu i mišljenju zaključio da pojedine aplikacije ORG 6 napravljene prema zahtjevima tuženika nisu nove aplikacije ali da s obzirom na složenost nadogradnje iste predstavljaju bitnu modifikacije aplikacije ORG 1 jer je time vještak samo obrazložio o kakvim modifikacijama je riječ.

91. U konkretnom slučaju tužitelj tvrdi da je nositelj autorskih imovinskih prava na računalnom programu ERP napravljenog prema zahtjevima tuženika (ORG 6 s pripadajućim aplikacijama, modulima i licencama), a iz iskaza zakonskog zastupnika tužitelja slijedi da je on autor predmetnog računalnog programa koji je vlasništvo Informatičkog inženjeringa, dakle, da je riječ o autorskom djelu stvorenom u radnom odnosu iz čl. 75. Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima („Narodne novine“ broj 167/03, 79/07., 80/11., 141/13, 127/14, 62/17 i 96/18. u daljem tekstu ZAPSP-a) koji se primjenjuje u konkretnom slučaju sukladno odredbi čl. 312. st. 2 Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima (NN br. 111/2021.)

92. Ocjenom provedenih dokaza, svakog dokaza pojedinačno i svih dokaza zajedno sud je došao do uvjerenja da tužitelj nije dokazao da je tuženik povrijedio njegova autorska imovinska prava na računalnom programu ORG 6 jer iz nalaza i

mišljenja vještaka informatičke struke ne proizlazi da bi navedeni računalni program bio novi softver već isti predstavlja modifikaciju postojećeg softvera ORG 1, za čiju izradu i korištenje je tužitelj tuženiku platio ugovorenu naknadu od 1.856.686,55 kn temeljem Ugovora za izradu i korištenje softverskog rješenja aplikacija od 30. ožujka 2007., te je tužitelju plaćao i mjesečnu naknadu za održavanje predmetnog aplikativnog softvera u iznosu od 7.638,75 EUR-a sukladno Ugovoru za održavanje aplikativnog softvera zaključenog između stranaka 1. srpnja 2007.

93. Naime, iz nalaza i mišljenja vještaka je razvidno da samo aplikacije knjige sredšnjica ORG 6 (evidencija radnog vremena), knjige ŽK ORG 6 (evidencija radnog vremena) i centralna nabava nisu bile predmet Ugovora od 30. ožujka 2007., dok sve ostale aplikacije koje su bile predmet tog Ugovora nisu nove aplikacije već predstavljaju modifikaciju aplikacija ORG 1, a u odnosu na navedene aplikacije koje nisu bile predmet Ugovora od 30. ožujka 2007. vještak je naveo da na osnovu raspoloživih podataka nije moguće utvrditi broj licenci za softver tužitelja koje je tuženik koristio.

94. Modifikacija postojećeg softvera ulazi u uslugu funkcionalne nadogradnje unutar usluge održavanja aplikativnog softvera koju su stranke ugovorile čl. 3. Ugovora za održavanje aplikativnog softvera od 1. srpnja 2007. (list spisa 64-65)

95. Sukladno navedenoj odredbi funkcionalna nadogradnja predstavlja dogradnju postojećeg i razvoj novog softvera koja obuhvaća usluge projektiranja i programiranja temeljem zahtjeva koji daje korisnik, a u sklopu funkcionalne nadogradnje tužitelj se obvezao na zahtjev tuženika kao korisnika izraditi nove module / funkcije postojeće aplikacije i eventualnu odgovarajuću prilagodbu aplikacija za nove verzije programskih alata ukoliko se za to pokaže potreba.

96. Također, iz e maila tuženika upućenog tužitelju dana 20. listopada 2015. (list spisa 20) je razvidno da je tuženik suglasan za nadogradnju modula 2 obračun plaća (objedinjavanje i prilagodba novoj ORG 6 shemi) te da nije dobio suglasnost za sklapanje ugovora o najmu niti suglasnost za kupovinu modula prema ORG shemi koju je poslao tužitelj, a isto tako i saslušani svjedoci su u svom iskazu potvrdili da tužitelj za tuženika nije izradio novi softver niti je o tome zaključen ugovor između stranaka nego je tužitelj samo radio promjene na postojećem softveru.

97. Nadalje iz nalaza i mišljenja vještak slijedi da tuženik više ne koristi aplikacije, module i licence za centralnu nabavu, te da tuženik sada koristi novi softver tvrtke Spin d.o.o. iz Osijeka, a navedeno su potvrdili i saslušani svjedoci.

98. Budući da tužitelj nije dokazao pravnu osnovu tužbenog zahtjeva odnosno nije dokazao da je povrijeđeno njegovo imovinsko pravo autora od strane tuženika sukladno čl. 177. Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima te da slijedom navedenog trpi štetu u smislu čl. 178. Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima za koju tvrdi da mu je pričinio tuženik, sud prilikom donošenja odluke nije cijenio nalaz i mišljenje vještaka financijsko knjigovodstvene struke Consulting d.o.o. iz

Osijska od 2. svibnja 2019. koji je vještačio visinu štete odnosno financijske vrijednosti aplikacija, modula i licenci koji su instalirani u rad kod tuženika.

99. Slijedom svega navedenog valjalo je odbiti tužbeni zahtjev te presuditi kao u izreci presude.

100. Tužitelj je ujedno predložio i donošenje privremene mjere kojom će sud naložiti tuženiku da prestane s radnjama koje onemogućavaju tužitelju pristup računalnom programu ORG 6 kojeg je izradio za potrebe tuženika, naložiti tuženiku da tužitelju omogući pristup i uvid u sjedište tuženika u programska rješenja koja je tužitelj izradio za tuženika a koje je tuženik bespravno prisvojio zajedno sa aplikacijama, modulima i 302 servisne i korisničke licence, te zabraniti tuženiku korištenje tih aplikacija, modula i licenci.

101. Budući da tužitelj nije učinio vjerojatnim da je tuženik povrijedio njegovo pravo kao autora računalnog programa ORG 6 s pripadajućim aplikacijama, modulima i licencama ili da postoji neposredna opasnost od povrede tog prava, nisu ispunjene pretpostavke za određivanje predložene privremene mjere iz čl. 185. ZAPSP-a, pa je sud odbio prijedlog tužitelja za određivanje predložene privremene mjere te je riješio kao u izreci rješenja.

102. Odluka o trošku temelji se na odredbi iz čl. 154. st. 1 a u svezi s čl. 155. ZPP-a pa je tuženiku dosuđen trošak u iznosu od 720.257,50 kn na ime troškova zastupanja po punomoćniku – odvjetniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN br. 142/12, 103/14 i 118/14.) Tbr. 7 t. 1, Tbr. 8 t. 1 i Tbr. 9 t. 1 i 5 br. 42. - Tbr. 10. t. 5 i Tbr. 42. - za sastav odgovora na tužbu - 50.060,00 kn, za pristup na ročište od 6. prosinca 2018. - 500,00 kn, za pristup na ročište od 22. siječnja 2019. - 50.060,00 kn, za sastav podneska od 6. veljače 2019. - 50.060,00 kn, za sastav žalbe na rješenje od 14. veljače 2019. - 25.030,00 kn, za sastav podneska od 27. lipnja 2019. - 50.060,00 kn, za pristup na ročište od 4. veljače 2020. - 50.060,00 kn, za pristup na ročište od 10. ožujka 2020. - 50.060,00 kn, za pristup očevidu od 1. srpnja 2021. - 50.060,00 kn, za sastav podneska od 27. rujna 2021. - 50.060,00 kn, za pristup na ročište od 24. studenog 2021 - 50.060,00 kn, za pristup na ročište od 11. siječnja 2022. - 50.060,00 kn, za pristup na ročište od 15. veljače 2022. - 50.060,00 kn s ukupnim pripadajućim PDV-om u iznosu od 144.047,50 kn

103. Sud nije tuženiku priznao trošak pristupa na ročište od 6. prosinca 2018. u punom iznosu od 50.060,00 kn + PDV jer je navedeno ročište odgođeno prije početka raspravljanja pa tuženiku pripada pravo na 25% ovog iznosa ali ne više od 50 bodova odnosno iznos od 500,00 kn + PDV u skladu s Tbr. 9. t. 5 OT-a, kao niti trošak sastava žalbe na rješenje o određivanju privremene mjere u iznosu od 62.575,00 kn + PDV budući da sukladno Tbr. 10. t. 5 OT-a tuženiku pripada pravo na 50% iznosa iz Tbr. 7. t. 1 OT-a odnosno iznos od 25.030,00 kn + PDV.

104. Isto tako, sud nije priznao tuženiku trošak sastava podneska od 17. siječnja 2019., 28. svibnja 2019. i 30. kolovoza 2021. svaki u iznosu od 50.060,00 kn

Broj zapisa: **eb308-3ae17**

Kontrolni broj: **0f162-e46c0-3eaec**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=GORDANA NJARI, L=OSIJEK, O=TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

105. Tabela 1. Tabela gospodarske komora je 1997. leta vložila 10,00 ne
vložila 10,00 ne

U Osičku, 22. čerka 2022.

ZAPISNOČAR
Sandra Bari

Dokument je elektronički potpisan
 GORANA NJURE
 Vrijeme potpisivanja:
 20-03-2022
 13:03:12

SUDAC
Gordana Njari

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može nezadovoljna stranka izjaviti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu, putem ovoga suda, pismeno u roku od 8 dana od dana objave.

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 73 PŽ-1604/2022-7

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mirne Maržić, predsjednice vijeća, Gorane Aralica Martinović, sutkinje izvijestiteljice i Ivane Mlinarić, članice vijeća, u pravnoj stvari INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o. Osijek, Županijska ulica 18, OIB 18211582963, kojeg zastupa punomoćnik Marko Pleš, odvjetnik iz Osijeka, protiv tuženika HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA Zagreb, Rooseveltov trg 2, OIB 85167032587, kojeg zastupa punomoćnik Josip Pažin, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Olujić, Pezić & partneri d.o.o. iz Zagreba, radi naknade štete u iznosu od 5.011.250,00 kn, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-387/2018-77 od 22. ožujka 2022. u sjednici vijeća održanoj 20. travnja 2023.

presudio je

I. Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-387/2018-77 od 22. ožujka 2022. u točkama I. i II. njene izreke.

II. Odbija se tuženikov zahtjev za naknadu troška odgovora na žalbu u iznosu od 8.305,13 EUR (osamtisućatristopeteura i trinaest centi) / 62.575,00 kn (šezdesetdvijetisućpetstosedamdesetpet kuna) kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Trgovački sud u Osijeku presudio je:

„I Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

1. Utvrđuje se povreda prava tužitelja INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o. Osijek, Županijska ulica 18, OIB: 18211582963 kao nositelja autorskog imovinskog prava na računalnom programu ERP napravljenog prema zahtjevima Hrvatske gospodarske komore (Org-6) s pripadajućim aplikacijama, modulima i licencama: 1. Financijsko knjigovodstvo i salda-konta (Org 6) (središnjica + dodatne obrade) 15 licenci 2. Prihvat izvoda (Org 6) 8 licenci 3. Knjiga URA kunska (Org 6) 17 licenci 4. Faktura s PDV-om 6 licenci 5. Blagajna kunska i devizna središnjica (Org 6) 16 licenci 6. Blagajna kunska ŽK (Org 6) 35 licenci 7. Osnovna sredstva nova (Org 6) 15

licenci 8. Osnovna sredstva stara 15 licenci 9. Sitan inventar (Org 6) 15 licenci 10. Knjige središnjice (Org 6) 28 licenci 11. Knjige ŽK (Org 6) 30 licenci 12. Centralna nabava 102 licence Ukupno 302 licence koja je učinjena od strane tuženika Hrvatska gospodarska komora Zagreb, Rooseveltov trg 2, OIB: 85167032587, na način da je tuženik onemogućio tužitelju pristup računalnom programu ERP (Org-6), s pripadajućim aplikacijama, modulima i licencama, kojeg je tužitelj izradio prema zahtjevima Hrvatske gospodarske komore ERP (Org-6), te je isti program s pripadajućim aplikacijama, modulima i licencama tuženik prisvojio za sebe bez odobrenja tužitelja. 2. Nalaže se tuženiku HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA, Zagreb, Rooseveltov trg 2, OIB: 85167032587, isplatiti tužitelju INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o. Osijek, Županijska ulica 18, OIB: 18211582963, na ime naknade štete iznos od 5.011.250,00 kn sa zateznom kamatom koja teče od dana 29. listopada 2015. do isplate u visini stope određene uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, u roku od 8 dana. 3. Ova presuda ima se po pravomoćnosti u cijelosti objaviti u dnevnom listu "Jutarnji list" na trošak tuženika u roku od 8 dana. 4. Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati prouzročeni parnični trošak s pripadajućim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate u visini stope određene uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 8 dana." II Tužitelj je dužan tuženiku naknaditi trošak parničnog postupka u iznosu od 720.237,50 u roku od 8 dana. III Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 296.606,25 kn."

2. Tako je prvostupanjski sud presudio u parnici gdje je tužitelj tvrdio da je nositelj autorskih imovinskih prava na računalnom programu ERP napravljenog prema zahtjevima tuženika – ORG-6 s pripadajućim aplikacijama, modulima i licencama. Na temelju nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka informatičke struke prvostupanjski sud je utvrdio da navedeni računalni program nije novi softver već modifikacija ranijeg softvera ORG-1, za čiju izradu i korištenje je tuženik platio tužitelju ugovorenu naknadu na temelju Ugovora za izradu i korištenje softverskog rješenja aplikacije od 30. ožujka 2007. kao i mjesečne naknade za održavanje tog softvera sukladno Ugovoru za održavanje aplikativnog softvera sklopljenog između stranaka 1. srpnja 2007. Stranke nisu sklopile ugovor o izradi novog softvera ORG-6, a uslugu funkcionalne nadogradnje unutar usluge održavanja aplikativnog softvera su stranke ugovorile u čl. 3. Ugovora za održavanje aplikativnog softvera od 1. srpnja 2007. Tuženik nakon raskid poslovnog odnosa s tužiteljem od 21. studenog 2015. više ne koristi tužiteljeve aplikacije, module i licence već drugi softver kojeg tužitelj nije nositelj imovinskih autorskih prava.

3. Protiv presude, u dijelu u kojem nije uspio u parnici, žalbu je podnio tužitelj zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da ovaj sud presudu preinači i prihvati tužbeni zahtjev u cijelosti, podredno ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

4. Tužitelj u odgovoru na žalbu predlaže odbiti tužiteljevu žalbu i potvrditi pobijanu presudu. Potražuje troškove žalbenog postupka u iznosu od 8.305,13 EUR / 62.575,00 kn.

5. Tužiteljeva žalba je neosnovana.

6. Ovaj je sud prvostupanjsku presudu ispitao na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19 i 80/22; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

7. U postupku koji je prethodio pobijanoj presudi, ni u pobijanoj presudi nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje žalbeni sud pazi po službenoj dužnosti pa niti ona iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a. Suprotno žalbenim navodima, pobijana presuda ima valjano obrazloženje iz kojeg je jasno koje je činjenice i na temelju kojih dokaza utvrdio prvostupanjski sud, na kojim odlučnim činjenicama je temeljio svoju ocjenu o neosnovanosti tužbenog zahtjeva. Prvostupanjski sud je proveo savjesnu i brižljivu ocjenu dokaza te na temelju rezultata postupka odlučio koje činjenice uzeti kao dokazane. Svoje uvjerenje prvostupanjski sud je opravdao logičnim razlozima, iz kojih se može provjeriti da ono ima valjanu pravnu osnovu (čl. 8. ZPP-a). Neosnovan je žalbeni navod da je prvostupanjski sud postupio suprotno odredbi čl. 492.a ZPP-a kojim je propisano kako će se u postupcima pred trgovačkim sudovima činjenice u pravilu utvrđivati temeljem isprava. Tuženik je sukladno nalogima suda vještaku omogućio pristup svojoj opremi i serveru koja je bila nužna za izradu nalaza i mišljenja što je potvrdio i sam sudski vještak pa su žalbeni navodi o tome da tuženik nije omogućio pristup neosnovani. Iz obrazloženja prvostupanjske presude proizlazi kako je prvostupanjski sud činjenice bitne za odluku o ovoj pravnoj stvari utvrdio prvenstveno na temelju vještačkog nalaza kao i na temelju isprava i iskazima svjedoka. Nisu počinjene niti ~~ostale bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti na temelju odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a.~~

8. Tužitelj neosnovano ističe kako je prvostupanjski sud odgodom ročišta za objavu presude sa 18. ožujka 2022. za dan 22. ožujka 2022. učinio bitnu povredu odredbi parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. odnosno čl. 354. st. 2. ZPP-a. Naime, prvostupanjski je sud odgodio ročište za objavu presude i o tome uredno obavijestio stranke, a presudu je objavio u roku od 45 dana od dana zaključenja glavne rasprave (15. veljače 2022.) iz čl. 335. st. 4. ZPP-a.

9. Predmet ovog postupka je građanskopravna zaštita imovinskih autorskih prava tužitelja kao nositelja imovinskih autorskih prava na računalnom programu koji tužitelj identificira kao ERP (Org-6), s pripadajućim aplikacijama, modulima i licencama, kojeg je tužitelj izradio prema ugovorima zaključenim s Hrvatskom gospodarskom komorom.

10. Autorska djela sukladno odredbi stavka 2. članka 5. Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima („Narodne novine“ broi: 167/03. 79/07. 125/11. 80/11.

141/13, 127/14, 62/17, 96/18 i 111/21; u daljnjem tekstu: ZAPSP) jesu osobito jezična djela (pisana djela, govorna djela, računalni programi). Dakle, na temelju navedene zakonske odredbe računalni program se štiti kao jezično djelo.

11. Tužitelj tijekom postupka nije dostavio u pisanom obliku računalni program (niti naveo programski jezik) koji je tužitelj identificirao kao ERP (Org-6), s pripadajućim aplikacijama, modulima i licencama, a koji računalni program se slovom zakona štiti kao jezično djelo, a upravo sam tužitelj je dužan podnijeti ispravu na koju se poziva za dokaz svojih navoda u smislu odredba članka 232. ZPP-a. Tužitelj je dostavio ugovore sklopljene s tuženikom ali u kojim ugovorima se ne navodi o kojem se autorskom djelu radi.

12. Između stranaka nije sporno da su parnične stranke bile u poslovnom odnosu na temelju zaključenih ugovora za izradu i korištenje softverskog rješenja aplikacija i temeljem ugovora za održavanje aplikativnog softvera te anexa navedenih ugovora u razdoblju od 30. ožujka 2007. do 1. travnja 2015. (list spisa 56.-84.).

13. Sukladno Ugovoru za izradu i korištenje softverskog rješenja aplikacija od 30. ožujka 2007. tužitelj se obvezao izraditi, postaviti i uvesti softversko rješenje aplikacije na računalima za potrebe središnjice Hrvatske gospodarske komore u Zagrebu i županijskih komora u Splitu, Zadru, Rijeci, Puli, Karlovcu, Sisku, Varaždinu, Bjelovaru i Osijeku, a usluga informatičkog inženjeringa se sastojala od postavljanja aplikacije na serveru i radnim stanicama, obuka djelatnika korisnika, stručne pomoći pri pripremi podataka za probne obrade i nadzor nad uvođenjem aplikacije do faze završetka prve žive ograde, za koju se tuženik obvezao tužitelju isplatiti iznos od 1.856.686,55 kn. U navedenom ugovoru nije jasno identificirano autorsko djelo čija se zaštita tužbom traži.

14. Stranke su 1. srpnja 2007. zaključile i Ugovor za održavanje aplikativnog softvera pobliže označenog u čl. 1 Ugovora, a u čl. 2. ugovora tužitelj se obvezao izvršiti izmjene i dopune pojedinih aplikativnih rješenja prema važećim izmjenama ~~zakonskih propisa i promjena načina poslovanja~~. U čl. 3. Ugovora, navedene su usluge koje obuhvaća održavanje aplikativnog softvera između ostalog i funkcionalna nadogradnja, a u sklopu funkcionalne nadogradnje tužitelj se obvezao izraditi nove module / funkcije postojeće aplikacije na zahtjev korisnika i eventualnu odgovarajuću prilagodbu aplikacija za nove verzije programskih alata ukoliko se za to pokaže potreba, također na zahtjev korisnika, a u čl. 4. Ugovora, tužitelj i tuženik su ugovorili naknadu za mjesečno održavanje aplikativnog softvera u iznosu od 7.638,75 EUR-a u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan fakturiranja. 29. Anexima ugovora za održavanje aplikativnog softvera tužitelj i tuženik su za različite vrste softvera posebno ugovorili mjesečni iznos naknade.

15. Nesporno je da je tuženik tužitelju podneskom od 14. kolovoza 2015. izjavio raskid ugovora za održavanje aplikativnog softvera u kojem navodi da raskid ugovora stupa na snagu slijedećeg dana od dana primitka pisanog otkaza uz otkazni rok od tri mjeseca, koji je tužitelj primio 21. kolovoza 2015.

16. U konkretnom slučaju, s obzirom na tužiteljeve tvrdnje, pravilno prvostupanjski sud zauzima stalište da je sporno da li je računalni program ERP

izrađen prema zahtjevima tuženika, a koji tužitelj naziva ORG 6 s pripadajućim aplikacijama, modulima i licencama neki novi računalni program koji je različit od računalnog programa koji je bio predmet Ugovora za izradu i korištenje softverskog rješenja aplikacija od 30. ožujka 2007. ili navedeni program predstavlja funkcionalnu nadogradnju već postojećeg programa sukladno čl. 3. Ugovora. Sporno je da li tuženik nakon raskida ugovora koristi navedeni računalni program bez odobrenja tužitelja.

17. Prvostupanjski je sud na temelju izvedenih dokaza, a prvenstveno vještačkim nalazom i mišljenjem, utvrdio da predmetni računalni program ne predstavlja novi računalni program, kako je to tužitelj tvrdio, već predstavlja funkcionalnu nadogradnju postojećeg računalnog programa koja je izvedena sukladno sklopljenom Ugovoru za održavanje „aplikativnog softwarea“ od 1. srpnja 2007.

18. Vezano za posebni žalbeni navod, ističe se da tumačenje ugovornih odredbi u svjetlu utvrđenih činjenica tijekom postupka predstavlja zadatak suda (a ne vještaka) koji je pravilno utvrdio kako nadogradnja aplikacija predstavlja funkcionalnu nadogradnju iz čl. 3. Ugovora za održavanje aplikativnog softwarea od 1. srpnja 2007. na kojoj je tuženik tim ugovorom stekao isključivo pravo iskorištavanja. Naime, kako je predmetni računalni program, sukladno Ugovoru za izradu i korištenje softverskog rješenja aplikacija od 30. ožujka 2007., nastao na temelju ugovora o stvaranju autorskog djela po narudžbi po kojem se tužitelj obvezao primjerak tog djela predati tuženiku kao naručitelju, a naručitelj se obvezao tužitelju za to isplatiti ugovorenu naknadu i iskorištavati djelo u skladu s ugovorom o narudžbi, naručitelj, ovdje tuženik, je stekao isključiva autorska imovinska prava iskorištavanja autorskog djela stvorenog po narudžbi, u sadržaju i opsegu koji je potreban za ostvarenje djelatnosti koju obavlja, bez prostornog i vremenskog ograničenja. Radi se, dakle, o računalnom programu stvorenom po narudžbi u okviru ugovora o djelu na temelju kojeg je tuženik postao nositeljem autorskoga imovinskog prava kao naručitelj djela koje ga ovlašćuje da to djelo koristi u svrhu za koju ga je i nabavio i da poduzima sve radnje potrebne za korištenje u namjeravanu svrhu. Rezultati dokaznog postupka ukazuju da se tuženik koristio računalnim programom u sadržaju i opsegu koji je potreban za ostvarenje djelatnosti koju obavlja.

19. Nadalje, na temelju nalaza i mišljenja sudskog vještaka informatičke struke mr.sc. Ister – Težak Anica iz Varaždina, prvostupanjski sud je pravilno utvrdio relevantnu pravnu činjenicu u ovom postupku, a to je da tuženik nakon raskida ugovornog odnosa s tužiteljem više ne koristi predmetni računalni program ERP (Org-6) s pripadajućim aplikacijama, modulima i licencama, kojeg je tužitelj izradio prema zahtjevima Hrvatske gospodarske komore. Ova pravno relevantna činjenica jasno isključuje mogućnost povrede prava tužitelja kao i pravo na naknadu štete, a kako je to pravilno zaključio prvostupanjski sud. Naime, tužitelj je u predmetnom parničnom postupku potraživao naknadu štete, a nije dokazao pretpostavke odgovornosti za naknadu štete, da mu je nastala šteta, štetnu radnju tuženika, uzročno posljedičnu vezu niti protupravnost u postupanju ili propuštanju tuženika.

20. Pravilna je i zakonita odluka o troškovima postupka jer je donijeta sukladno članku 154. stavku 1. i članku 155. ZPP-a budući da je tužitelj uspio potvrditi

u cijelosti s tužbenim zahtjevom, dok za dio koji je odbijen nisu nastali posebni troškovi.

21. Slijedom navedenog, nisu osnovani žalbeni razlozi koje navodi žalitelj niti oni na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti pa je na temelju odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a, žalba odbijena kao neosnovana i potvrđena prvostupanjska presuda.

22. Trošak tuženikovog odgovora na žalbu nije bio nužno potreban, pa je na temelju odredbe članka 155. stavak 1. ZPP-a odlučeno kao u točki II. izreke drugostupanjske presude.

Zagreb, 20. travnja 2022.

Dokument je elektronički potpisan:
Mirna Maržić

Vrijeme potpisivanja:
15-05-2023
11:47:13

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#0C1156415448522D3937333439333636353139
OU=Signature
S=Maržić
G=Mirna
CN=Mirna Maržić

Predsjednica vijeća
Mirna Maržić

Broj zapisa: **9-30857-d270d**

Kontrolni broj: **0a455-d8f45-a103b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mirna Maržić, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

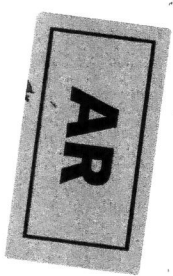
HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA
10000 Zagreb, Rooseveltov trg 2
OIB: 85167032587

INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o.
31000 Osijek, Županijska ulica 18,
OIB: 18211582963

Zakonske zatezne kamate

Datum od	Datum do	Br. dana	Glavnica	KS	Suma kamata	Saldo
16.06.2023	30.06.2023	15	95.591,94	10,50	412,49	96.004,43
01.07.2023	23.08.2023	53	95.591,94	12,00	2.078,14	97.670,08
Ukupno		69	95.591,94 EUR		2.078,14 EUR	97.670,08 EUR

Odvjetničko društvo
OLUJIĆ, PEZIĆ & PARTNERI
10000 Zagreb, Trg Marka i Marulića 2
Tel: 01/4854-114 Fax: 01/4854-214

FINANCIJSKA AGENCIJA
RC OSJEK
15-09-2023
PREDSTEL
PRIMANJE
KLASA
UR. BROJ

Masa:	Zagreb	
129g	13.09.23	3.30
	18:00:58	
50 02E8 1	10109	HP Hrvatska

FINANCIJSKA AGENCIJA
REGIONALNI CENTAR OSJEK
ZA PREDSTEČAJNI POSTUPAK
LORENCA JEGERA I
31000 OSJEK